Dosarul nr. 4r-1397/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. PIGD: 4-24107225-02-4r-18042025 Judecător: Cernalev Veaceslav

D E C I Z I E

23 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, *în lipsa participanților la proces*, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, adoptată în cauza contravențională în privința lui Godoroja Sergiu în baza art. 78^2 din Codul contravențional.

Procedura de înștiințare a părților legal executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, –

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 16 septembrie 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Mătrăgună Ion, Godoroja Sergiu se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78^2 din Codul contravenţional, şi anume în acte de persecuție.

La 23 septembrie 2024 cauza contravențională a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în ordinea art. 395 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 18 martie 2025 s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Godoroja Sergiu, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, com. *****, str.*****lui, *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.78^2 din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, la 27 martie 2025, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, a invocat că hotărârea instanței de fond este emisă ilegal, contrar prevederilor legislației în vigoare, deoarece la caz există probe incontestabile, concludente, pertinente care confirmă faptele ilegale, contravenționale comise de către Godoroja Sergiu.

În drept, face trimitere la următoarele prevederi legale: art. 381, art. 425, art. 458, art. 462, art. 466, art. 468, art. 470, art. 471, art. 473 Cod contravențional.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul Penal ajunge la concluzia că recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, este unul nefondat, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025 urmând a fi menținută fără modificări, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul Penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa

cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seriaMAI06 nr.***** din 16 septembrie 2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Mătrăgună Ion, cet. Godoroja Sergiu s-s învinuit în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78^2 din Codul contravenţional, şi anume în acte de persecuție.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025 s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Godoroja Sergiu, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, com. *****, str.*****lui *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.78^2 din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În cazul dat, instanța consideră că vinovăția lui Bîrsan Vitalie nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul Penal reiterează că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În contextul cadrului legal aplicabil, Colegiul Penal confirmă hotărârea instanței de fond și constată că concluziile agentului constatator, referitoare la vinovăția numitului Godoroja Sergiu în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78^2 din Codul contravențional, sunt lipsite de temei, întrucât, în speță, nu a fost dovedită existența faptei contravenționale.

Potrivit dispozițiilor art. 78^2 din Codul contravențional, constituie contravenție acțiunea de persecutare repetată a unei persoane, în urma căreia aceasta dezvoltă o stare de anxietate sau teamă pentru propria siguranță ori pentru siguranța rudelor apropiate și este determinată să își modifice în mod forțat conduita de viață. Legea impune ca această faptă să fie realizată prin urmărirea victimei și/sau contactarea acesteia (inclusiv tentativa de contact) pe orice cale, direct sau indirect.

În speță, instanța constată că probele administrate nu susțin cu suficientă convingere existența elementelor constitutive ale contravenției. Declarația victimei, ***** *****, consemnată în procesul-verbal de audiere din data de 16.09.2024, relevă o serie de interacțiuni tensionate și comportamente deranjante din partea lui Godoroja Sergiu, printre care pătrunderea neautorizată în biroul acesteia din cadrul primăriei, folosirea de expresii injurioase, filmarea insistentă și publicarea imaginilor în spațiul virtual. Se menționează că aceste fapte au loc în mod repetat din anul 2019, având un impact negativ asupra activității de serviciu și vieții personale a victimei.

Cu toate acestea, instanța observă că afirmațiile victimei nu sunt susținute prin alte mijloace de probă prevăzute expres de art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional. Conform acestor prevederi, constituie probe elementele de fapt obținute legal, care contribuie la stabilirea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului și determinarea vinovăției acestuia. Legea impune o pluralitate de forme de probă admisibile cum ar fi înscrisuri, înregistrări video, declarații de martori, constatări tehnico-științifice sau rapoarte de expertiză, în scopul construirii unei imagini clare și obiective asupra cauzei.

Or, în această cauză, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție exclusiv în baza declarațiilor victimei, fără a prezenta alte dovezi care să confirme susținerile acesteia. În lipsa unor înregistrări video sau audio, declarații ale martorilor, probe materiale ori alte documente relevante, instanța nu poate stabili cu certitudine veridicitatea și realitatea situației de fapt expuse. Mai mult, Godoroja Sergiu nu a recunoscut faptele imputate, ceea ce amplifică incertitudinea în privința existenței faptei contravenționale.

O altă deficiență majoră reținută de instanță constă în modul superficial în care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Agentul constatator nu a determinat și descris elementele esențiale ale faptei, conform cerințelor impuse de norma de la art. 78^2 din Codul contravențional. Lipsesc mențiuni clare cu privire la caracterul repetat al presupuselor acțiuni de persecutare, modalitățile concrete de realizare a acestora (urmărire, contact direct sau indirect), precum și efectele suferite de victimă (stare de anxietate, frică pentru siguranță, modificarea conduitei de viață). În lipsa acestor elemente, nu se poate susține existența unei

fapte contravenționale, întrucât nu este îndeplinit cumulul condițiilor cerut de lege pentru a se constata tipicitatea.

Instanța de recurs subliniază că simpla existență a unei sesizări și a declarațiilor victimei, în absența altor probe obiective, nu poate fundamenta constatarea și sancționarea unei contravenții, mai ales în condițiile în care fapta este contestată. Această exigență este impusă nu doar de prevederile Codului contravențional, ci și de principiile generale ale dreptului, precum legalitatea sancțiunii, respectarea dreptului la apărare și necesitatea probării vinovăției dincolo de orice dubiu rezonabil, chiar și într-un proces contravențional.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că în cauza examinată nu a fost dovedită, în mod temeinic și convingător, săvârșirea faptei prevăzute de art. 78^2 din Codul contravențional de către Godoroja Sergiu. Având în vedere lipsa probelor obiective, inexistența unei descrieri clare și complete a elementelor constitutive ale faptei, precum și nerecunoașterea acesteia de către presupusul făptuitor, instanța este în imposibilitate de a reține existența unei contravenții. În consecință, se impune menținerea soluției de achitare a numitului Godoroja Sergiu, pronunțată de instanța de fond.

Colegiul Penal reține că după cum a menționat și instanța de fond, latura obiectivă a contravenției prevăzute la art. 78^2 din Codul contravențional, imputată cetățeanului Godoroja Sergiu, presupune persecutarea unei persoane în mod repetat, într-un mod care determină instalarea unei stări de anxietate sau frică pentru propria siguranță ori pentru siguranța rudelor apropiate, constrângând-o să-și modifice conduita de viață. Legea prevede în mod limitativ că această persecutare poate fi realizată doar prin: a) urmărirea victimei; sau b) contactarea ori tentativa de a contacta victima prin orice mijloc, direct sau prin intermediul altei persoane. Numai dacă aceste acțiuni se realizează repetat și produc efectele psihologice menționate, poate fi reținută existența contravenției.

În contradicție cu acuzația formulată, agentul constatator nu a administrat nicio probă care să ateste că Godoroja Sergiu ar fi persecutat în mod repetat pe ***** *****, în sensul cerut de lege, și că, în urma acestor acțiuni, victima ar fi dezvoltat o stare de anxietate sau frică, fiind constrânsă să-și modifice modul obișnuit de viață. De asemenea, nu a fost dovedit că presupusele acțiuni ale lui Godoroja au fost realizate prin urmărirea victimei ori contactarea acesteia prin mijloace directe sau indirecte.

În susținerea acuzației și pentru a fundamenta existența faptei contravenționale și vinovăția făptuitorului, agentul constatator a anexat la dosarul contravențional doar două acte: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. ***** din 16 septembrie 2024, întocmit în temeiul art. 78^2 din Codul contravențional, și procesul-verbal de audiere a victimei ***** *****, întocmit în

aceeași zi. Aceste documente, deși relevante, nu constituie probe suficiente și concludente pentru a stabili cu certitudine elementele constitutive ale contravenției.

Potrivit art. 425 alin (1) și (2) din Codul contravențional probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Enumerarea mijloacelor de probă prevăzute de lege nu este una formală ci reflectă necesitatea ca orice sancțiune contravențională să se bazeze pe dovezi solide verificabile și obiective care să susțină constatările făcute de agentul constatator

Astfel, mijloacele de probă admise variază de la procese-verbale procedurale declarații înscrisuri înregistrări audio-video până la expertize și constatări tehnico-științifice care nu sunt simple formalități ci reprezintă temeiul juridic pentru validarea acuzațiilor.

Simpla percepție directă a unei contravenții de către agentul constatator fără susținere din partea altor probe relevante și obiective nu poate fi considerată o prezumție absolută de veridicitate deoarece o astfel de abordare ar încălca dreptul la un proces echitabil privând persoana acuzată de posibilitatea de a-și apăra corect drepturile.

Această poziție este susținută și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului care subliniază că motivarea hotărârilor judecătorești este o garanție fundamentală a dreptului la un proces echitabil conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanțele naționale au astfel obligația de a răspunde clar și detaliat argumentelor părților evitând astfel aparența arbitrarului și menținând încrederea publicului în imparțialitatea actului de justiție.

În speța dată, instanța de recurs reține că sarcina administrării probelor revine în mod prioritar agentului constatator iar legalitatea și temeinicia procesului-verbal

întocmit nu pot fi prezumate ci trebuie demonstrate prin probe concrete și coroborate.

Lipsa unor elemente probatorii care să confirme faptele descrise în procesul-verbal ridică dubii rezonabile asupra exactității și realității situației reținute fapt ce impune aplicarea principiului *in dubio pro reo* în favoarea persoanei acuzate.

Într-un stat de drept orice îndoială rezonabilă trebuie interpretată în beneficiul celui acuzat și nu transformată într-un temei de sancționare nejustificată.

Astfel, o hotărâre care se bazează exclusiv pe impresiile subiective ale agentului constatator în absența unui ansamblu probatoriu complet coerent și obiectiv este lipsită de temei legal și contravine atât normelor interne cât și standardelor europene de protecție a drepturilor fundamentale.

Din cele expuse, se apreciază că instanța de fond a procedat la o apreciere corectă și completă a probelor administrate, în conformitate cu cerințele articolelor 457-458 din Codul contravențional, care impun examinarea cauzei sub toate aspectele, în mod complet, obiectiv și imparțial, clarificând toate circumstanțele relevante pentru o soluționare justă.

Astfel, judecarea cauzei contravenționale s-a realizat cu respectarea riguroasă a normelor procedurale aplicabile, iar hotărârea pronunțată reflectă în mod clar circumstanțele constatate, probele analizate, norma juridică incidentă și raționamentul în baza căruia a fost adoptată soluția. Prin urmare, aceasta a fost emisă în conformitate cu dispozițiile articolului 462 Cod contravențional.

La caz, instanța de fond în argumentarea poziției sale a dat o apreciere justă a tuturor circumstanțelor de fapt, a analizat probele care au fost prezentate și cercetate și a aplicat normele corespunzătoare de drept pentru a stabili nevinovăția lui Godoroja Sergiu.

În această ordine de idei, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025 și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Solomud Vasile, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***